

ne i dag tillader. Vi tror på, at det er godt både for den studerende og for det omkringliggende samfund, at den studerende i den udstrækning, det er muligt, supplerer den teoretiske viden med praktisk erfaring fra allerhelst et studierelevant erhvervsarbejde. Også dette element i lovforslaget betragter vi som et skridt i den rigtige retning.

Indførelsen af 6-års-klippekortet og den nødvendige konsekvens heraf, at ungdomsuddannelserne helt flyttes ud af klippekortsystemet, opfylder forudsætningen om at forenkle SU-systemet. Hermed undgås den spekulation, vi til tider har set, der resulterer i nærmest proformaagtige eksamener.

Alt i alt synes vi, det er et godt forlig, der her er blevet strikket sammen. Vi tror, at vi med gennemførelsen af dette lovforslag kan få bragt ro på området. Det er, skulle jeg hilse og sige, også nødvendigt. Vi har fået skabt et system, der efter vores opfattelse kan vare i en årrække fremover.

Hvis man, for så vidt angår tidligere SU-ændringer, sammenligner de reaktioner, der er kommet fra brugerne, først og fremmest de studerende, kan vi vel også konstatere, at der denne gang er mærkværdigt stille fra brugernes side. Det tror jeg vi skal tage positivt. Det tror jeg vi godt kan tillade os at tolke som tilfredshed med forligets indhold også fra brugernes side.

Det Konservative Folkeparti kan altså tilslutte sig lovforslaget, og vi vil gøre vort for at sikre det en positiv og hurtig vej gennem udvalget.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal bekræfte, at vi også fra SF's side synes, det er et godt forlig – så godt som det kan være, når det skulle være udgiftsneutralt.

Især er vi glade for det foreslåede 6-års-klippekort. Det betyder meget væsentlige forbedringer for de studerendes muligheder for at fordybe sig.

Vi er kede af, at det er nødvendigt at nedsætte satsen for udeboende, selv om beløbet var så beskeden som 35 kr. om måneden.

Vi er også kede af, at det ikke lykkedes at få den forbedring for børnefamilier, som SU-rådet havde anbefalet.

Endelig er vi også kede af, at der ikke er nogen løsning på de studerendes transportproblemer. Vi finder det ganske uansvarligt, at regeringspartierne først henviser dette problem til SU-forhandlingerne og derefter i realiteten forhindrer dets løsning ved kravet om udgiftsneutralitet.

De borgerlige partier er ikke bedre. De havde lovet de studerende et transportfradrag, men da SF tilbyder dem at være med til at indføre et sådant, vil de alligevel ikke være med.

Nu hørte jeg, at Venstres ordfører, hr. Lars Løkke Rasmussen, genoptog dette ønske, og i den anledning skal jeg bekræfte, at hvis V og K ønsker et transportfradrag, kan et sådant være vedtaget, før Folketinget går på sommerferie.

Men som sagt bekræfter vi vores tilslutning til forliget og bekræfter dermed også, at vi agter at stemme for lovforslaget, som det foreligger.

Der er dog et enkelt punkt, der volder vanskeligheder, men det er til gengæld et meget væsentligt punkt. Det handler om problemer i forbindelse med barsel.

Hidtil har de studerende i praksis løst problemerne ved at tage orlov og gå over på bistandsydelse. Denne mulighed afskaffede finanslovspartierne. Den foreliggende lovgivning løser problemet ved at tillade en meget fleksibel anvendelse af barselklippene, herunder dobbeltklip. Denne ordning vil efter vores skøn løse problemerne i forbindelse med barsel og adoption.

Men problemet er, at muligheden for at gå på bistandsydelse blev afskaffet med virkning fra 1. april 1995, mens den nye ordning først får virkning pr. 1. januar 1996. Hvad i alverden har finanslovspartierne forestillet sig der skal ske ved fødsler i perioden 1. april 1995 – 1. januar 1996?

De fødende studerende har ikke engang haft en mulighed for at forberede denne situation ved at udskyde barslen. Man skulle ikke tro, at finanslovspartierne kendte længden af en normal graviditetsperiode.

Vi var som en selvfølge gået ud fra, at stramningen i bistandsloven var blevet udskudt, til den nye ordning kunne træde i kraft. Det er ikke sket, men så må nyordningen da træde i kraft den 1. april 1995. Vi kan ikke lige pludselig indføre et 9-måneders-forbud mod at få børn.

Jeg går ud fra, at vi kan blive enige om en løsning. For os er det ligeegyldigt, om det er datoen for stramningen af bistandsloven, der udsættes, eller det er SU-loven, der skal træde i kraft før planlagt.

Det mest logiske og administrativt letteste ville naturligvis være at lade bistandsloven gælde i den pågældende periode, men det er som sagt ikke det væsentlige for os; det væsentlige er, at vi finder en løsning. Det går jeg så ud fra at vi bliver enige om. Vi kan jo ikke her i Tinget